

N:o 8.

Ank. till Riksd. Kansli den 12 April 1882, kl. 12 midd.

Betänkande, angående stämpelpappersafgiften.

Jemlikt 40 § Riksdagsordningen får Bevillnings-Utskottet härmed afgifva betänkande angående stämpelpappersafgiften.

1:o.

I afseende å stämpelbeläggning af vexlar gälla för närvarande § 6. följande föreskrifter:

»Vexlar äfvensom anvisningar eller s. k. mandats, vare sig dragna å utrikes ort eller ställda att å utrikes ort betalas, skola antingen förses med särskild stämpel, vexel å en krona, anvisning eller mandat å 50 öre, eller skrivas å till nämnda värden stämplade blanketter.

Sekunda- och tertia-vexlar äro dock från stämpel fria, såvida motsvarande prima- eller sekunda-vexel blifvit med föreskrifven stämpel försedd.»

Uti en inom Andra Kammaren väckt, till Bevillnings-Utskottet hänvisad motion (N:o 56) anför Herr *Samuel Johnson*, hurusom betydliga penningebelopp af svenskar, hvilka utvandrat till Amerika, sändas till deras här qvarboende anförvandter. Dessa penningeförsändelser, hvilka, i följd af såväl afsändarnes som emottagarnes ekonomiska ställning, i allmänhet verkställdes i flera små belopp, skedde ofta medelst vexlar, dragna i Amerika och betalbara här i landet. Jemlikt ofvan anförda stadganden blefve emellertid dessa vexlar, utan afseende å deras ringa belopp, belagda med en kronas stämpel, hvilket för emottagarne medförde ett jemförelsevis allt för kämbart afdrag. På grund häraf föreslår motionären, »att vexlar, vare sig dragna å utrikes ort eller ställda att å

utrikes ort betalas, å etthundra kronor och derunder skola vara från stämpel fria».

Utskottet anser väl, att den nuvarande, af vaxels eller anvisningens belopp helt och hållet oberoende stämpeln medför afsevärda oegentligheter uti beskattningen af de handelspapper, medelst hvilka betalningar mellan Sverige och utlandet verkställas. Men då, efter det Riksdagen i underdånig skrifvelse den 14 Maj 1880 anhållit, att Kongl. Maj:t täcktes låta genom sakkunnige män utarbета och, så snart ske kunde, för Riksdagen framlägga fullständigt förslag till ny förordning angående stämpelpappersafgiften, sådant förslag blifvit inom Kongl. Finansdepartementet utarbetadt samt nu är på Kongl. Maj:ts pröfning beroende, har Utskottet ansett det mindre lämpligt att för närvarande ingå i någon undersökning, om och på hvad sätt en öfvergång från den fixa vaxelstämpeln till stämpelpappersafgiftens bestämmande i visst förhållande till vaxelsummans storlek bör ega rum.

Att åter, utan en dylik, mera omfattande förändring, medgifva stämpelfrihet för vaxlar å smärre belopp, torde så mycket mindre böra ifrågakomma, som genom afslutade internationella fördrag möjlighet blifvit beredd att emot en ringa afgift medelst postanvisningar verkställa mindre penningeförsändelser emellan Sverige och de flesta främmande länder, deribland Nordamerikas Förenade Stater, hvarifrån penningar intill ett belopp af 50 dollars kunna medelst postanvisning försändas, emot en afgift af 54 öre för belopp af högst 9 dollars 41 cents och 27 öre för hvarje öfverskjutande belopp af 4 dollars 70¹/₂ cents. Det syfte, motionen afsett, kan sålunda anses redan hafva blifvit hufvudsakligen tillgodosedt.

Utskottet hemställer fördenskull,

att Herr Samuel Johnsons ifrågavarande motion icke för närvarande må af Riksdagen bifallas.

2:o.

§ 7. I 7 § af Kongl. Kungörelsen angående stämpelpappersafgiften den 22 Oktober 1880 afhandlas de medgifna undantagen från stämpelskyldigheten. Dessa bero i vissa fall på någon egenskap hos rättssubjektet, i andra fall på sjelfva målets eller ärendets beskaffenhet. I den sistnämnda gruppen utgöres en vigtig klass af mål och ärenden rörande beskattningsförfattningarnes tillämpning. Man har nemligen ansett, att de skattskyldige icke böra belastas med särskilda afgifter till staten för de förhandlingar, som erfordras för bestämmande af beloppet af deras skattebidrag. Beträffande de flesta af dessa mål är emellertid att märka,

att den stämpelfrihet, de åtnjuta, icke är fullständig. Enligt 2 mom. af ifrågavarande § 7 är nemligen från den stämpelfrihet, som blifvit dylika ärenden medgifven, undantag gjordt för »Kongl. Maj:ts deruti meddelade resolutioner, utslag och domar, hvilka skola beläggas med den i § 5 stadgade stämpel för hvarje expedition, som icke enligt mom. 1 i denna § jemväl är från sådan stämpel fri».

Anledningen, hvarför ifrågavarande ärenden äro underkastade stämpelafgift för högsta instansens i dem meddelade beslut, torde vara att söka deri, att ifrågavarande afgift ursprungligen utgjorde en embets- och tjenstemännen i Kongl. Maj:ts kansli tillfallande sportel eller s. k. kansligebühren och sigillpenningar, samt att, då denna sportel indrogs, beviljades dessa embets- och tjenstemän ersättning genom löneförhöjning, för hvilket åter statsverket godtgjordes genom denna afgifts intagande i stämpelförfattningen och öfverflyttande till statsverket.

Af skäl, som finnes angifvet i 1:sta punkten af förevarande betänkande, anser väl Utskottet det för närvarande icke vara lämpligt att ingå i närmare pröfning, huruvida icke grundsatsen om afgiftsfrihet för handlingar i mål, som afse bestämmandet af skattebidrag till det allmänna, borde utsträckas äfven till Kongl. Maj:ts resolutioner i dylika ärenden. Men Utskottets uppmärksamhet har blifvit fästad deruppå, att beträffande ett särskildt slag af dessa ärenden synnerligen talande skäl finnas för att, äfven utan sammanhang med mera vidtomfattande åtgärder, medgifva stämpelfrihet äfven för högsta instansens i dem meddelade beslut.

Härmed afses mål rörande åsättande af markegångspris. Dessa äro nemligen så nära beslägtade med de i 7 § 1 mom. upptagna samt sålunda fullständigt stämpelfria målen angående kronans räntor, att någon anledning till olika behandling af dessa ärenden i fråga om stämpelbeskattning svårligen kan utletas. Den skattenedsättning, klaganden genom besvär öfver markegångsprisen kan vinna, är dessutom i allmänhet så obetydlig, att den endast för de större jordegarne kan uppgå till ett belopp, motsvarande lösen för Kongl. Maj:ts resolution, 15 kronor för första arket samt 2 kronor för hvart af de följande. Härtill kommer, att en genom klagan vunnen nedsättning i markegångsprisen väl leder till ändring i afdelningen Litt. A af distriktets markegångstaxa, endast *så vidt klagandens rätt är deraf beroende*, men deremot föranleder en *till allmän efterrättelse lämdande* jemkning uti afdelningarne Litt. B och C af samma taxa. Det måste därför anses obilligt, att den, som, till fördel för samtliga räntegifvare inom markegångsdistriktet, underkastar sig de med en klagan förenade besvär, utan att deraf hafva att

vänta annat än en högst ringa förmån för egen del, tillika skall betungas med den dryga stämpelafgift, som är bestämd för Kongl. Maj:ts resolutioner, utslag och domar.

Utskottet får fördenskull hemställa,

att bland de i 1 mom. 7 § af gällande stämpelpappersförordning såsom stämpelfria uppräknade mål och ärenden måtte intagas efter rubriken: »Manskap, kronans; se ansökningar»; en rubrik af följande lydelse: »Markegångssättning; mål derom».

Stockholm den 12 April 1882.

På Utskottets vägnar:

A. H. Fock.
